

Pánium – Első szám

Tizenegyedik fejezet

Jeff Pippenger

2025-02-25

Egy ideje figyelmünket a Dániel 11:40 rejtett történelmére összpontosítjuk, és az elmúlt hetekben az Úr a 27. versre irányította figyelmünket:

És e két király szíve a gonoszságra hajlik, és egy asztalnál hazugságot szólnak; de nem lesz annak sikere, mert a vég még a rendelt időben jön el. Dániel 11:27.

Kezdetben bizonytalan voltam a részleteket illetően—mikor, hol, és kik ültek annál az asztalnál, hazugságokat szólva egymásnak—, ám e kérdések most vizsgálat alatt állnak. Az elmúlt néhány szombaton néhány tévedést követtem el, miközben e sorokat igyekeztem kibontani. Mindazonáltal azon vezetés által, amelyet gondviselészerűnek hiszek, a 13–15. versekben ábrázolt szövetségek, amelyeket Cézarea Filippi jelképez, kezdtek feltárulni. Jóllehet egyes elemek még további finomításra szorulnak, úgy hiszem, az Úr elvette kezét e versekről, hogy feltárja jelentésüket.

Ez a megértés közvetlenül a múlt szombati Zoom-összejeövetel után kristályosodott ki. Egy héttel korábban megragadott a történelmek bonyolult összjátéka a 10–15. versekben. Írtam és elküldtem egy szöveges üzenetet néhány embernek, amelyben felvázoltam a gondolataimat, és kértem, hogy péntek este megoszthassam azokat. Arra törekedtem, hogy rendszerezsem az e versekben foglalt kérdéseket, meg lévén győződve arról, hogy valami mélységesen jelentős dolog rejlik bennük. Rejlik is, de nem az volt az, amit kezdetben javasoltam. Az elmúlt másfél hét botladozásai ellenére, miközben e szakasz értelmével küzdöttem, egy ismerős gondviselést ismerek fel. Az Úr egy különleges, létfontosságú igazság pecsétjét bontotta fel. Miután az emberi elem teljesen feltárul és félretétetik, az igazság — amelyet Júda törzséből való Oroszlán nyitott meg — még mélyebbnek bizonyul annál, mint ahogyan azt korábban felfogtam.

Az ötödiktől a kilencedik versig

Putyin, mint a dél királya, Ptolemaioszt tükrözi, aki győzedelmeskedni fog az ukrajnai háborúban, beteljesítve a 11. verset. Történelmileg IV. Ptolemaiosz Philopatór győzelme a ráfiai csatában teljesítette be ezt a verset, előképezve Putyin közeli sikerét. Az 5–9. versek olyan történelmet vázolnak fel, amely aprólékos részletességgel vetíti előre a pápaság 1260 éves uralmát (538–1798). Ezeket a részleteket a múltban ismételten megvizsgálták, ezért itt egy olyan prófétai útjelzőt emelek ki, amely az 5–9. versekben teljesedett be, és visszhangzik az 538-tól 1798-ig terjedő időszakban.

Ez az időszak a déli Ptolemaioszi királyság és az északi Szeleukida királyság közötti szövetséggel kezdődött, amelyet az pecsételt meg, hogy a déli király feleségül adta leányát az északi királyhoz. E házassági kapcsolat egy hétéves időszakot indított el, amely akkor ért véget, amikor a déli király betört északra, foglyul ejtette az északi királyt, és Egyiptomba vitte; a fogságba esett király később

meghalt, miután leesett a lováról.

Egy megszegett szövetség

A betörés egy megszegett szövetségből fakadt. Miután megkezdődött a hét esztendő időszak, az északi király félretette első feleségét, hogy feleségül vegye a déli hercegnőt, és ezzel biztosítsa a szövetséget. Később eltaszította déli feleségét, és visszahelyezte eredeti királynéját. Ez indította az első királynét arra, hogy kivégeztesse a déli királynét és annak kíséretét, ami Egyiptomban a déli királyné családjának haragját váltotta ki.

Profétai megkülönböztetéssel a hét év úgy tekinthető, mint két három és fél éves időszak, amint azt a kereszt előtti és utáni három és fél év szemlélteti, amelyek együtt azt a hetet jelképezték, amelyben Krisztus megerősítette a szövetséget. A három és fél a Kr. e. 723-tól 1798-ig Izrael északi királyságán végrehajtott hétszeres átokban is felismerhető. Ez a hétszeres két ezer-kétszázhatvanas időszakra oszlik, 538-cal mint középponttal. A hétnek ez a két három és fél időszakra való felosztása ezekben a szemléltetésekben nem véletlenszerű, hanem szándékos.

A hét felosztásában Krisztus megerősítette a szövetséget; a kereszt a középpontot jelképezi, és ezáltal azt azonosítja, hogy Krisztus személyesen hirdette az üzenetet három és fél éven át, amit azután tanítványai ugyanilyen időtartamon keresztül hirdettek. Az északi királyság ellen szóló hét időben az 538-as év úgy osztja ketté a történelmet, hogy egy olyan időszakot jelöl, amikor a pogányság taposta a szentélyt és a sereget, amelyet aztán a pápaság követett, ugyanilyen időtartamon át taposva a szentélyt és a sereget. A profétai szimbolikában a „hét”-et a három és fél jelképezi, amelyet viszont negyvenkét hónap, három és fél nap vagy év, ezerkétszázhatvan, huszonöt-húsz, valamint egy idő, idők és fél idő jelképez. Összefüggésükben mindezek a számadatok felcserélhetők.

A Ptolemaiosz I. leszármazottai által uralt, Egyiptomot ellenőrző Ptolemaida Királyság, valamint Szeleukosz I. (Nagy Sándor egy másik hadvezére) leszármazottai által uralt, a Közel-Kelet nagy részét, beleértve Szíriát is, ellenőrző Szeleukida Birodalom között létrejött szerződés Kr. e. 253-ban lezárta a második szíriai háborút. A háború hét évvel korábban, Kr. e. 260-ban kezdődött. Hét évvel a szerződés megerősítése után, Kr. e. 246-ban azt megszegték. Tizennégy év, két hét esztendő időszakra osztva. Az első fele hadviselés, a második fele béke. A tizennégy év a második szíriai háborúval kezdődik, és a harmadik szíriai háborúval ér véget. A történelemben megmutatkozó efféle szimmetria még hangsúlyosabbá válik, amikor felismerjük, hogy e történelmet a tizenegyedik fejezet ötödiktől kilencedikig terjedő versei ábrázolják. A szerződés és annak megszegése áll e versek, valamint az azokat beteljesítő történelem középpontjában.

Ez összhangban áll a pápai uralommal 538-tól 1798-ig. E korszak vége felé Bonaparte Napóleon szerződést kötött a Vatikánnal. Arra hivatkozva, hogy a Vatikán megszegte az 1797-es torentinói szerződést, Napóleon 1798-ban Berthier tábornokot küldte, hogy a pápát foglyul ejtse. A pápa 1799-ben Franciaországban halt meg. Ezt az 1260 éves időszakot a 31–39. versek részletezik.

Az 5–9. versek története párhuzamot alkot a 31–39. versekével, és így két tanút szolgáltat Dániel 11-en belül. Mindkét vonal azonos profétai útjelzőket hordoz, feltárva a dél és az észak királyai

közötti viszony dinamikáját. Mindkét időszakot három és fél év jelképezi, és azzal zárul, hogy a déli király felülkerekedik, foglyul ejti az északi királyt, és a déli földre viszi, ahol mindkét északi király meghal. Mindkét esetben, amint a szöveg mondja, a déli király zsákmánnyal tér vissza:

És fogságba hurcolja Egyiptomba isteneiket, fejedelmeikkel együtt, valamint ezüstből és aranyból való drága edényeiket; és több esztendeig fennmarad, mint az északi király. Dániel 11:8.

Ptolemaiosz számára ez olyan kincs volt, amelyet korábban az északi király zsákmányolt; Napóleon számára pedig a Vatikán Franciaországba hurcolt és odaszállított kifosztott gazdagsága. E két tanúvonal arra utal, hogy az északi király halálát a lóról való lezuhanás jelképezi. A Jelenések 17-ben a fenevaden ülő asszony a katolikus egyházat jelképezi:

És elvitt engem lélekben a pusztába: és láttam egy asszonyt ülni egy skarlátvörös fenevaden, amely tele volt káromlás neveivel, és amelynek hét feje és tíz szarva volt. Jelenések 17:3.

A fenevad, amelyen ül, az Egyesült Nemzetek Szervezete. A Jelenések 17 leírja hatalmának helyreállítását az 1798-as halálos seb után. Nyolcadik királyságként újra átveszi uralmát, amit a fenevaden való ülés jelképez:

És az asszony, akit láttál, ama nagy város, amely uralkodik a föld királyain. Jelenések 17:18.

Az 1798-as halálos seb előképként jelent meg az 5–9. versekben, amikor az északi király leesett a lóról és meghalt. Dániel 11 e két sora párhuzamos a 41–45. versekkel. Az Egyesült Államokban bevezetett vasárnaptörvény, amelyet a 41. vers jelez, kezdetét veszi a pápaság utolsó útjának a fenevaden — egy olyan időszaknak, amely e két sorban tükröződik. Amikor Ellen White megjegyzi, hogy a Dániel 11-ben beteljesedett „történelem nagy része” „meg fog ismétlődni”, az 5–9. és a 31–39. versek a 41–45. versekkel állnak összhangban.

Csak a negyvenedik vers

A 31. verstől a 45. versig egyedül a 40. vers áll a három és fél napos prófétai időszakon kívül. Ez egyedülálló történelmet képvisel Dániel 45 versének utolsó harmadán belül. A 16. versben a pogány császári Róma története négy uralkodón keresztül bontakozik ki — Pompeius, Julius Caesar, Augustus Caesar és Tiberius Caesar. Augustus győzelme az actiumi csatában Kr. e. 31-ben megkezdte a császári Róma 360 éves uralmát, beteljesítve a 24. versben szereplő „időt”:

Békességesen bevonul még a tartomány legtermékenyebb vidékeire is; és olyat cselekszik, amit sem atyái, sem atyáinak atyái nem cselekedtek; zsákmányt, prédát és gazdagságot oszt szét közöttük; és a megerősített helyek ellen tervezi szándékait, de csak egy ideig. Dániel 11:24.

Actium után Róma Kr. e. 30-ban provinciává tette Egyiptomot. Háromszázhatvan évvel később, 330-ban Konstantin áthelyezte a birodalom fővárosát Rómából Konstantinápolyba. Ez az „idő” prófétai értelemben egybeesik a pápai uralom 1260 évével és az 5–9. versek 7 évével.

A 16. verstől kezdve a pogány császári Róma uralkodik a 30. versig, magában foglalva a Makkabeusok Rómával kötött szövetségét és Krisztus leszármazási vonalát. Mindazonáltal a 16–30. versek összhangban állnak a 31–39. és a 41–45. versekkel. Így Dániel 11 utolsó 30 versében egy következetes prófétai vonal bontakozik ki — a 40. vers kivételével, ahol a „vég ideje” 1798-ban és 1989-ben van megjelölve.

A 2. és 3. vers kisebb kivételeitől eltekintve — ahol a nyolc elnök közül az utolsó átveszi az Egyesült Nemzetek tíz királya feletti uralmat — az első két vers a 40. verssel áll összhangban, a vasárnapi törvényt, valamint a hatodikról a hetedikre és nyolcadikra való birodalmi átmenetet ábrázolva. A 3. és 4. vers a 45. verssel és a Dániel 12:1-gyel áll összhangban, a görög királyság felemelkedését és bukását ábrázolva, párhuzamban a pápaság megalapításával és pusztulásával a 41. verstől Dániel 12:1-ig. Mind az asszony, mind a fenevad, amelyet lovagol, segítség nélkül végzi, keretbe foglalva Dániel 11 elejét és végét a 40. vers történelmén kívül. Nagy Sándor az Egyesült Nemzeteket jelképezi, paráználkodva Tírusz paráznájával (az északi királlyal a 41. verstől kezdődően), akik egyaránt a fenevad és a sárkány.

A kilencedik és tizedik vers

Az 5–9. versek 1798-ban, a vég idején zárulnak le, míg a 10. vers 1989-et jelöli. Így a 9. és a 10. vers közötti időszak — 1798-tól 1989-ig — a 40. vers kinyilatkoztatott részét képviseli, megindítva annak rejtett történetét. Hogy világos legyen: Dániel 11 szinte minden verse a pápaság uralmát tükrözi 538-tól 1798-ig. A 40. vers 1798-tól az Egyesült Államokban bevezetendő vasárnapi törvényig terjed. A 6–9. versek a pápai korszak előképei, míg a 10. vers a Szovjetunió 1989-es összeomlását vetíti előre. Ennélfogva a 11–15. versek 1989-től a vasárnapi törvényig terjednek, amint azt a 16., 31. és 41. versek ábrázolják.

A 40. vers két részre oszlik. Az első, 1798-tól 1989-ig, egy-egy „vég idejével” kezdődik és végződik. A második fél 1989-ben kezdődik, ott, ahol az első fél lezárul. Az 1. és 2. versek 1989-től kezdődő elnöksorozatot azonosítanak, összhangban a 40. vers második részével. A 11. vers az ukrajnai háború kezdetét jelöli 2014-ben, míg a 12. vers azokat a következményeket emeli ki, amelyeket a győztes déli király önmagára hoz. A 13. vers közel áll a beteljesedéshez, itt azonban megjegyezzük, hogy a 11. vers a 40. vers második részébe esik — 1989 utáni, de még a vasárnaptörvény (41. vers) előtti időszakba.

A 13–15. versek a Kr. e. 200-ban vívott paniumi csatára utalnak, arra az évre, amikor a pogány Róma e csatával összefüggésben befolyást kezdett gyakorolni az emberi ügyekre. Mivel ez jóval megelőzte Pompeiusnak a 16. versben említett jeruzsálemi bevonulását, történelmi bizonyítékot szolgáltat arra, hogy a 41. vers az Egyesült Államokban bevezetendő vasárnapi törvényt azonosítja.

Dániel 11 minden prófétai sora és annak történelmi beteljesedése vagy a 40. vers történetéhez tartozik (1798-tól a vasárnapi törvényig), vagy a 41. verstől Dániel 12:1-ig terjed. A 45. vers közül az 1., 2., 7–15. és 40. versek — összesen tizenkettő — a 40. vers idővonalára vonatkoznak, amikor sort sorra rétegezzük. A 40. vers 1989-nél két szakaszra oszlik. Az 1., 2. és 10–15. versek annak második feléhez igazodnak. Az 1. és 2. versek az elnökök sorát követik végig a földi fenevad történetében, míg a 10–15. versek három helyettesítő háborút ábrázolnak, amelyeket az északi

király (a pápai hatalom) irányított 1989-től a vasárnapi törvényig. A három helyettesítő háború az Egyesült Államokkal kezdődik, amelyet a 40. vers „szekereknek, hajóknak és lovasoknak” azonosít.

A következő cikkben folytatjuk.